

Kinder Torah

Parashas Vayelech

בס"ד

The Shadow

“Chaim, watch out. Something is following you.”
“Uh oh. How big is it, Chaim?”
“It’s about your size.”

Avi’s stomach began to get queasy. Something that big is following him? What is it?

“What should I do Chaim? Should I try to run away from it?”

“No, you’ll never succeed.”

“Should I hide?”

“You can. It will not follow you into your hiding place, however, when you come out, it will be waiting for you.”

“How can I escape from this thing, Chaim?”

“The truth is that you can’t Avi. You will never shake it. However, it is very good for you to have it around. It helps you a lot. More than you’ll ever know.”

“Now you’ve really got my curiosity going. What is this thing?”

“It is . . . your shadow.”

“My shadow!?! I see. It follows me everywhere. I can never escape from it. That makes sense. But please tell me Chaim . . . how is my shadow good for me?”

“That is a deep subject, Avi. The Ha’amek Davar speaks about it in this week’s parasha.”

“Now you’ve really got my curiosity going. How is my shadow related to Parashas Vayelech?”

“The verse states, ‘... because Hashem your G-d travels with you ...’ (Devarim 31:6). The Ha’amek Davar explains that this verse is referring to Hashem’s *hashgacha pratis* (personal supervision) of the life of every Jew. He ‘travels’ with us (so to speak), guiding the events that surround our lives. Just like a shadow always travels with a person, so too He always travels with us.”

“That can be a frightening thought. If we do something wrong, Hashem is right there.”

“Yes, however this will ultimately bring a person to great success. When he knows that Hashem is watching his every deed, and stands ready to reward or punish him immediately, he will learn to be careful, and not sin.”

“I see. Hashem is always ‘shadowing’ me, so to speak.”

“Exactly.”

Kinderlach . . .

Now we have a new way to remember Hashem. Walk outside in the bright sun and look at your shadow. It is always with you, following you around wherever you go. So too, Hashem is always “shadowing” you with hashgacha pratis. He is taking care of you, rewarding you for every mitzvah that you do, and chas v’shalom (Heaven forbid) the opposite. Don’t forget your shadow, kinderlach. Moreover, do not forget Hashem. Who can even think of sinning, knowing that Hashem is always “shadowing” him.

Home Construction

“Esti, is this picture straight?”

“A little over to the right, Imma. Now it is in the center of the wall. What a beautiful picture! Who is it Imma?”

“It is a picture of my grandfather, Esti.”

“He looks like a real tzaddik, Imma.”

“He was Esti.”

“Where is he Imma?”

“He is in a beautiful place.”

“Can we go to visit him?”

“I’m afraid not.”

“Does he live far away? Can we get there by plane?”

“Sit down, Esti, and I will explain to you where Great-grandpa is. My grandfather did many things in his life. He worked at many different jobs. But his main job was building.”

“What did he build Imma?”

“He built himself a beautiful home. That is where he is living now.”

“Oh Imma, let’s go to see him in his beautiful home. Please, please!”

“Esti, Great-grandpa’s home is not like the houses on our street. I will explain to you how he built the home. Hashem put Great-grandpa, and all of us, in the world to build homes for ourselves. He gave us a big wonderful Torah with 613 mitzvos. We can build a home of 613 rooms with those mitzvos.”

“613 rooms? That is a palace!”

“That’s right, Esti. Each time that we do a mitzvah, we make that room a little bigger and nicer. If we do the mitzvah more carefully, or more beautifully, the room gets even nicer. My grandfather was very careful about his mitzvah observance. His entire life he did as many mitzvos as he could and did them as carefully and

nicely as he could.”

“Wow Imma, his ‘mitzvah house’ must be magnificent.”

“That is what I meant when I said that he built himself a beautiful home.”

“But I still don’t understand, Imma. Why can’t we visit Grandpa in his mitzvah home?”

“Because, Esti dear, we can live in that home only after we leave this world.”

“What do you mean when you say, ‘leave this world’?”

“That is a very good question, Esti. A person has so many years of life. After that, he passes away. It is only then that he goes to live in his ‘mitzvah home’. Do you know why your grandfather, my father lights a candle every year and says *Kaddish*?”

“I always wondered, Imma.”

“That day is Great-grandpa’s *Yahrtzeit*, the anniversary of the day that he passed away from this world. This week’s Torah portion is *Vayelech*. It takes place on the last day of Moshe Rabbeinu’s life. We cannot comprehend the number of mitzvos that Moshe Rabbeinu performed in his life.”

“He led the Jewish people out of Mitzraim, received the Torah, and guided them through the desert for 40 years.”

“That’s right, Esti. And much, much more. You might think that after doing so many mitzvos his whole life, he would take it easy the last day.

Not Moshe Rabbeinu. He gathered the Jewish people together and explained to them that Yehoshua would now be their leader. He wrote an entire *Sefer Torah*, and he instructed the people how to perform the last two mitzvos of the Torah.”

“Wow, Imma.”

“That’s right, Esti. Moshe Rabbeinu knew the value of a mitzvah. He knew that this was his last opportunity to fix up his ‘mitzvah house’. So he took advantage and filled his last day, as the other days of his life, with mitzvos.”

Kinderlach . . .

We all want to have a beautiful home, just like Esti’s Great-grandpa and Moshe Rabbeinu. We must begin now. Hang up a sign in your room, ‘UNDER CONSTRUCTION’. That will always remind you that every mitzvah that you do builds your home. Just remember kinderlach, the home construction business is the best!

נהגדת לבנה

פרשת וילך

הוא ניצל את יומו האחרון ומלא אותו, כמו את שאר ימי חייו, במצוות.

כאן בונים

"אסתי, האם התמונה הזאת ישרה?"
 "קצת יותר מימנה, אמא. זהו. עכשו היא במרכז הקיר. איזה יופי של תמונה! מי זה אמא?"
 "זו תמונה של הסבא שלי."
 "הוא נראה כמו צדיק אמיתי, אמא."
 "זה בדיוק מה שהוא היה, אסתי."
 "איפה הוא נמצא אמא?"
 "במקום נפלא."
 "אפשר ללכת לבקר אותו?"
 "אני חוששת שלא."
 "הוא גר רחוק? אפשר לטוס לשם?"
 "שבי, אסתי, ואסביר לך היכן הוא נמצא. סבא שלי עשה דברים רבים בימי חייו. הוא עבד בהרבה משרות, אבל עסוקו העקרי היה בניה."
 "מה הוא בנה אמא?"
 "הוא בנה לעצמו בית נהדר. עכשו, הוא גר בבית הזה."
 "אוי אמא, בואי נלך לבקר אותו בבית היפה שלו. בבקשה, אני כל כך רוצה."
 "אסתי, הבית של סבא אינו כשאר הבתים ברחוב שלנו. בואי ואסביר לך איך הוא בנה אותו. ה' שם את סבא, ובעצם, את כולנו, בעולם הזה, כדי שנבנה לעצמנו בתים. הוא נתן לנו את התורה ובה 613 מצוות. אנחנו יכולים לבנות בית עם 613 חדרים בעזרת מצוות אלו."
 "613 חדרים? זה ממש ארמון!"
 "נכון, אסתי. כל פעם שאנו עושים מצוה אנחנו קצת מגדילים את החדר ומייפים אותו עוד יותר. ככל שאנחנו מקיימים את המצווה בתשומת לב רבה יותר החדר נעשה יפה יותר ויותר. סבא שלי היה מאד זהיר בקיום המצוות. כל חייו הוא השתדל לעשות כמה שיותר מצוות, וקיים אותן בהידור רב."
 "אמא, אני מתארת לעצמי שבית המצוות שלו הוא ממש עצום."
 "לזה התכוונתי כשאמרתי שהוא בנה לעצמו בית נהדר."
 "אבל אני בכל זאת לא מבינה למה אנחנו לא יכולים ללכת לבקר אותו בבית המצוות שלו?"
 "משום שאפשר לגור בבית הזה רק אחרי שעזבים את העולם הזה."
 "למה את מתכוונת כשאת אומרת 'עוזבים את העולם הזה'?"
 "זו שאלה טובה מאד, אסתי. לכל אדם קצוב מספר מסוים של שנות חיים, אח"כ הוא נפטר, ורק אז הוא הולך לגור בבית המצוות שלו. את יודעת למה אבא שלי, מדליק נר ואומר קדיש כל שנה?"
 "למה?"
 "כי היום הזה הוא יום השנה לפטירתו של סבא שלי. פרשת השבוע היא פרשת וילך והיא מתארת את היום האחרון בחייו של משה רבינו. אנחנו בכלל לא יכולים לתאר לעצמנו את מספר המצוות שקיים משה רבינו בימי חייו."
 "הוא הנהיג את בני ישראל ביציאת מצרים, קבל את התורה, והוביל אותם במדבר במשך ארבעים שנה."
 "נכון, אסתי. ועוד הרבה הרבה יותר. היינו חושבים שאחרי שקיים כל כך הרבה מצוות כל ימי חייו הוא ינוח קצת ביומו האחרון. לא משה רבינו. הוא אסף את בני ישראל והסביר להם שמעכשו יהושע בן נון יהיה מנהיגם. הוא כתב ספר תורה שלם והסביר לבני ישראל כיצד לקיים את שתי המצוות האחרונות שבתורה."
 "לא יאומן!"
 "נכון, אסתי. משה רבינו ידע את ערכן של המצוות. הוא ידע שזו ההזדמנות האחרונה שלו לייפות את 'בית המצוות' שלו. משום כך

ילדים יקרים...
 כולנו רוצים שיהיה לנו בית נפלא כמו זה ל סבא של אסתי או של משה רבנו. אנחנו מוכרחים להתחיל עכשו. תלו בחדר שלכם שלט ועליו כתבו "כאן בונים". זה יזכיר לכם שכל מצוה שאתם עושים בונה לכם את בית המצוות שלכם. זכרו שעסקי בניה אלו הם המשתלמים ביותר.

הצל

"חיים, היהרה! משהו עוקב אחריך."
 "אוי, מה הגודל שלו, יענקי?"
 "כמו הגודל שלך, בערך."

חיים מתחיל להרגיש מפוחד. משהו כה גדול עוקב אחריך? מה זה?

"מה אני אעשה, יענקי? האם כדאי לברוח ממנו?"
 "לא - לעולם לא תצליח לברוח ממנו."
 "כדאי לי להתחבא?"

"אתה יכול להתחבא. הוא לא יעקוב אחריך לתוך מקום המחבוא.

אך כשתצא משם, הוא יחכה לך בחוץ."
 "איך אני יכול לברוח מהדבר הזה, יענקי?"
 "האמת היא שאתה לא יכול לברוח ממנו, חיים. לעולם לא תיפטר ממנו. אך טוב שהוא נמצא לידך. הוא מועיל לך מאד. והאמת היא שהתועלת שבו היא הרבה מעבר למה שאי פעם תדע."

"כעת אני באמת סקרן. מהו הדבר הזה?"
 "זהו... הצל שלך."

"הצל שלי?! אה, כעת אני מבין. הוא עוקב אחרי לכל מקום, ואינני יכול לברוח ממנו. את זה אני יכול להבין. אך הסבר לי, יענקי: במה הצל מועיל לי?"

"זה נושא עמוק מאד, חיים. בעל ה'העמק דבר' מדבר על כך בפרשת השבוע הזה."

"סקרנותי הולכת וגוברת. מה הקשר בין הצל שלי לפרשת וילך?"

"הפסוק אומר: '...כי ה' אלוךך הוא הולך עמך... (דברים ל"א, ו). ה'העמק דבר' מסביר שמדובר בפסוק על ההשגחה הפרטית של ה' על כל יהודי. הוא כביכול 'הולך' עמנו לכל מקום, ומכוון את האירועים שבחינו, בדיוק כמו שהצל שלנו צמוד אלינו תמיד."

"זה קצת מפחיד. אם אנחנו עוברים עבירה, ה' נמצא ממש לידנו." כן. אך זה בסופו של דבר מסייע לאדם להגשים את מטרותו בעולם. כאשר האדם יודע שה' צופה על כל מעשיו, ומוכן לגמול לו מיד טוב או רע בהתאם למעשיו, הוא לומד להיזהר ולא לחטוא."

"אני מבין. ה' עוקב אחרי כמו צל, כביכול."
 "בדיוק."

ילדים יקרים...

כעת יש לנו דרך חדשה לזכור את ה'. צאו החוצה לשמש והביטו בצל שלכם. הוא תמיד אתכם, הולך עמכם לכל מקום. כך גם ה' תמיד 'עוקב' אחריכם באמצעות ההשגחה הפרטית. הוא שומר עליכם, נותן לכם שכר על כל מצווה, וחס ושלום - גם להיפך. אל תשכחו את הצל, ילדים יקרים. ועוד יותר מכך: אל תשכחו את ה'. מי יכול אפילו לחשוב על עשיית עבירה, בידעו שה' עוקב אחריך בזה הרגע?